

Čtyřadvacet let nahrávání pro nevidomé

Ze všech smyslů, kterými poznáváme svět a orientujeme se ve svém okolí, je nejdůležitější zrak. Nevidomí se proto ve svém životě potýkají s celou řadou potíží, překážek a nesnází. Jednou z organizací, které se snaží ulehčit nebo zpestřit nevidomým jejich nesnadný život, je nadační fond Lumen Christi, který se čtyřadvacet let věnuje nahrávání křesťanských zvukových knih a zvukových časopisů.

JUDr. Lenka Nebeská byla mezi prvními, kteří ve spolupráci s nadačním fondem, vlastně tehdy ještě nadací Lumen Christi, začali zvukové knihy pro nevidomé načítat a této činnosti se věnuje dodnes.

■ Jaké knihy si pro načítání vybíráte?

Nejraději načítám životopisné publikace a příběhy, které pohladí po duši. Nedávno to byly například Kvítky papeže Františka od Andrea Tornielliho, což jsou úryvky z papežových kázání, telefonátů a projevů k věřícím, nyní načítám životopisnou knihu o matce Dona Bosca a potom bych ráda nahrála biografii známé bylinkářky a autorky knihy Zdraví z Boží lékárny Marie Treben.

■ Audioknihám a časopisům pro nevidomé se věnujete mnoho let. Co se za tu dobu změnilo?

Lenka Nebeská

S malým improvizovaným studiem v podkroví budovy České katolické charity v Praze jsme začínali v roce 1993. Zvukové časopisy tam bylo možné načíst za jeden večer, ale pro zvukové knihy to vhodné nebylo. Délka nahrávky jedné knihy je pět, deset, patnáct nebo i více hodin a načítání trvá ještě déle. Na práci po večerech to bylo příliš

mnoho času. Když jsem pak byla na mateřské dovolené, načítala jsem doma na kvalitní kazetový magnetofon s externím mikrofonem. Ani to nebylo ideální, mikrofon zaznamenával spoustu ruchů z okolí a často bylo nutné se vracet a nahrávku opravovat. Tímto způsobem jsem však spolu s řadou dalších dobrovolníků načítala zvukové knihy řadu let.

■ Dneska je to jiné?

Nahrávky zvukových časopisů vznikají v profesionálním studiu, zvukové knihy stále načítáme v domácím prostředí. Pracujeme ale digitálně, místo magnetofonů používáme kvalitní tablety a k tomu sluchátka s mikrofonem u úst, který není zdaleka tak citlivý na okolní zvuky. Přípravuji podklady pro načítání dvou zvukových časopisů. Jeden se jmenuje Křesťanské obzory a obsahuje různé zajímavosti z křesťanského světa, a druhý, který je určen především pro ženy, se jmenuje Lucie. Jeho obsahem jsou články o zdravé výživě, osobnostech včetně světců, cestování a podobně. Texty jsou vesměs přežaty z různých časopisů, mimo jiné i z Naší rodiny, a také z knih. Kvůli autorským právům se proto tyto zvukové časopisy, stejně jako zvukové knihy, mohou šířit jen mezi nevidomými a těžce zrakově hendikepovanými.

■ Jak se zvukové knihy a časopisy k nevidomým dostanou?

Naším klientům posíláme nahrávky poštou na tzv. fleškách ve speciálních pouzdrech.

Začíná se kavárnou

Paní **Barbora Pokorná**, původním povoláním dětská sestra, poté herečka, posléze lektorka jógy, patří mezi nové členy týmu dobrovolníků nadačního fondu Lumen Christi. Sama říká, že v načítání pro nevidomé našla ideální spojení své bytostné potřeby být užitečná a nápomocná, se zachováním osobní svobody nakládat s časem, silami i tématy, kterým se chce věnovat.

■ Jak spolupráce s Lumen Christi probíhá?

Napřed si s kolegou z nadačního fondu vyměníme pár e-mailů. Pokud navrhnou nějaké knihy já, on prověří, jestli už nejsou načtené, pokud je navrhne on, půjčím si je v knihovně a zjistím, jestli by mě bavilo je číst. Když se dohodneme na konkrétním titulu, následuje osobní setkání v jedné příjemné pražské kavárně, kde si

pěkně popovídáme a při té příležitosti si převezmu nahrávací zařízení. Potom doma nahrávám ve svém tempu podle vlastních možností, a když mám hotovo, opět se sejdeme v kavárně. Další osud nahrávky už je v rukou Lumen Christi a já se jen těším na další nahrávání.

■ Považujete tuto službu pro zrakově postižené za důležitou?

Myslíte, že bych to dělala, kdybych o tom pochybovala? To mě ani na vteřinu nenapadlo. Naopak mě nadchlo, že tato možnost existuje, a jsem přesvědčená, že je to přínosné nejen pro ony hendikepované posluchače, ale stejnou měrou i pro nás, kteří knihy k poslechu vytváříme.

■ Jak se vám texty načítají? Předchází nahrávání nějaká příprava?

Po krátké době zkoušení všech možných variant jsem se ustálila

na tom, že čtu rovnou a hned přemazávám různé nedokonalosti, ať už jde o rušivé vlivy zvenčí, moje přehyby, neodpovídající intonaci či jiné prohršky. Obvykle mi načtení třiceti minut zabere dvojnásobek a mnohdy i trojnásobek času.

■ Co vás na načítání pro nevidomé nejvíc baví?

Těžko říct, co nejvíc. Těší mě, že můžu využít své záliby ve čtení a svých dovedností a zkušeností k tomu, abych potěšila někoho dalšího, že jsem nucena o tom, co čtu, daleko více uvažovat, než když si knížku jen tak „zhltnu“ pro sebe, že se vrátím ke svým oblíbeným knihám a poznávám nové, o kterých bych třeba neměla tušení, že vůbec existují, že i jako důchodkyně mohu být prospěšná dále než ve svém bezprostředním okolí. Prostě to z mnoha důvodů dělám ráda a cítím se obhacena.

Antonín Vrzal

Foto: archiv fondu

Barbora Pokorná

Nadační fond Lumen Christi
Čs. Armády 1705; 253 01 Hostivice
tel: 242 446 984
www.lumenchristi.cz

